

217.95
מזכ"ר

ישר בין העיניים

צאלים ב' היה תרגיל על מודל. אילו התרגיל היה מתנהל על-פי הספר ומסתיים בהצלחה, אפשר שהצבא היה מתגלגל איתו הלאה ומשגר לבסוף טיל אל עבר המטרה האמיתית. אבל לא כך קרה, כידוע. התאונה הקטלנית שיבשה כנראה את התוכנית. מה היתה המטרה האמיתית של התוכנית? הס מלהזכיר.

בראשית השנה שעברה דיווח ה"סאנדי טיימס", כי ישראל הועידה את הטיל האימתני, שתורגל בצאלים, לסדאם חוסיין. על-פי העיתון הלונדוני ביקשה ישראל לחסל את השליט העיראקי ישר בין העיניים, כמו שאומרים החבר'ה הטובים. האמריקנים יש אמת בגירסה הזו? מי יודע.

העינין כבר הוזכר פעמים אחדות בתקשורת הישראלית, תמיד ביבושת ועל דרך הציטוט: ה"סאנדי טיימס כתב... הסאנדי טיימס דיווח... האם אפשר שהמצטטים הישראלים של העיתון האנגלי מבקשים בדרך זו לעקוף את הצנזורה ולרמוז משהו לקוראיהם? השד יודע. הנה, בעת האחרונה עשו כך גם ב"ידיעות אחרונות" (לפני שבועיים) וגם ב"דבר השבוע" (לפני שבוע).

סיפור מן הארכיון: ב'4' יזמה ישראל פעולות טרור בקהיר ובאלכסנדריה, שכוננו, בין היתר, נגד אתרים מערביים, וזאת כדי לעורר על המצרים את זעמם של הבריטים והאמריקנים. צעירים, בני הקהילה היהודית במצרים, שגוייסו על-ידי סוכנים של המודיעין הישראלי, נשלחו לפוצץ מתקנים ומוסדות ציבוריים בערים הגדולות, וסופם שנתפסו סו בידי השלטונות המצריים והועמדו לדין. היו מביניהם שהתאבדו במהלך החקירה, היו שנדונו למאסר, והיו שניים – הרופא משה מרזוק והמורה שמואל עזאר – שנדונו למוות ונתלו.

ישראל הרשמית הכחישה את סיפור הרשת היהודית והציגה את המצרים כמי שרקחו עלילת-דם בנוסח אנטישמי. את גמאל עבד-אל-נאצר תיארו בארץ כמי שהולך בדרכי הנאצים. ראשי-הממשלה אף כינה אותו היטלר. עם זאת, ההפעלה ההרפתקנית של אנשי הרשת וסופם המר נתכנו במסדרון גות הבטחוניים, הרחק מן האוזן הציבורית, בשם "עסק ביש". אזרחי ישראל היו מרומים. הם לא ידעו שבצמרת הפוליטית והצבאית היו הרפתקנים, שהאמינו כי בתחבולות של טרור יצליחו לסכל את התפנות הבריטים מבסיסהם שליד התעלה.

גם כעבור שש שנים, כאשר הרעיל ה"עסק ביש" את הפוליטיקה הישראלית בהשמצות ומריבות והדחות ופילוגים וחקירות חוזרות ונשנות עד הסתלקותו של בן-גוריון מהממשלה ופרישתו ממ"פא"י, עדיין היה ה"עסק" סוד כמוס ואזרחי המדינה היו צופים בחזיון הפוליטי מבלי שהבינו את פישרו. כולם היו שואלים באותם ימים "מי נתן את ההוראה?" אבל איש, מלבד בעלי הסוד, לא ידע מה היתה ההוראה. עם הזמן נחשפו העובדות, אבל ההתחשכנות עם ההוגים והמתכננים של ה"עסק" – שביקשו לעצב את גורלם של עמי האזור באמצעות חבלה וטרור – לא נעשתה עד היום.

דומה שפרשת צאלים ב' אינה רק סיפור של תאונה קטלנית, אלא גם סיפור של קונספציה מדינית-בטחונית מסוכנת ואפשר, שכמו ב"עסק הישן" – שהתחיל בדיוק השבוע לפני 41 שנים – נרקחו גם הפעם הרפתקנות וסיכלות עם הימור על חיי אנשים כדי להוליד ביש חדש. חבל שרבים מאיתנו עדיין מדמים הרפתקנות לתושיה-צבאית ומציירים סיכלות כתבונה-מדינית ומתארים ברק כמוח-גאוני. וסאנדי טיימס, לעזאזל איתו, שותק בינתיים.